

кръст, свещник, палим свещи, слагаме яйца. Гроба е пълен с камъни.”² (Василев 2010: 25) А „по сведение на възрастни в миналото гробът е бил покрит с червено кадифено наметало и от тавана на текето били спуснати красиви полиелеи, върху които се палели свещи” (Василев 2010: 25) „На север от върха на Текето имаше едно място с кладенец - Сюнлюка, където имаше много камъчета с кръстчета върху тях - естествени”³

На Текята се осъществяват и поредица от обредни практики. „Имаше един камък, вграден на северозападна стена на Текето, който всички се протягаха да го достигнат, да го пипнат за късмет, на високо беше и трябва да се наддигаш, за да го стигнеш. Като квадрат беше камъка, с по-особен цвят и структура от другите камъни - бял, като мрамор”⁴

При посещението ни на Текето през 1986 г. попаднахме на интересно съоръжение, западно от сградата - спирала, направена от забити в земята камъни с вход от север. По информация на местни хора се казва Куцанка, „охлюв”. Който отиде там влиза в спиралата на куц крак (не се установи на кой от двата крака се стъпва) и се стреми да стигне до центъра. (Василев 2010: 25) Някои твърдят, че трябва да се стъпи на камъче. По описание на Ст. Райчевски, цитиращ и П. Детев, забитите камъни са варовикови, спиралата е по посока на часовниковата стрелка, а в центъра е побит мраморен стълб с дупка в средата, в която се събира вода. Стремехът на поклонниците е да достигнат до каменната колона, да намокрят болното място от тялото си с водата от дупката, за да се излекуват. Това се прави и за здраве.

² Инф: Донка Петкова Петрова, р 1959 г., висше, агроном, читалищен секретар в с. Полско Пъдарево

³ Инф: Донка Петкова Петрова, р 1959 г., висше, агроном, читалищен секретар в с. Полско Пъдарево

⁴ Инф: Донка Петкова Петрова, р 1959 г., висше, агроном, читалищен секретар в с. Полско Пъдарево